

РЕШЕНИЕ

№ 22843

гр. София, 08.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6543** по описа за **2024** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Й. В. С., чрез процесуалния му представител адв. П. В. от САК, срещу Решение № 2635/04.06.2024 г., постановено по НАХД № 20241110203854/2024 г. по описа на СРС, НО, 122-ти състав на Софийски районен съд, с което е потвърден електронен фиш, серия К № 4963679/02.06.2021 г., издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) на касатора е наложено административно наказание "глоба" в размер на 400 лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

В жалбата се навеждат доводи за неправилно приложение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила при постановяване на решението – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Касаторът твърди, че СРС неправилно е преценил събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, в следствие на което е достигнал до неправилни правни изводи за осъществен състав на административното нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. и за липса на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Искането до съдът е да постанови решение, с което да отмени решението на СРС.

В съдебно заседание по делото касаторът, редовно призован, не се явява и не се

представлява. Постъпила е молба от 11.10.2024 г. от пълномощника на касатора адв. В., с която се излага становище по същество и се претендират разноски.

Ответникът по касационната жалба, редовно призован, се представлява от юрк. П., който оспорва жалбата и моли съда да потвърди решението на СРС. Претендира се юрисконсултско възнаграждение. Прави се и възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение претендирано от процесуалния представител на касатора.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К., счита, че решението на СРС е неправилно и като такова предлага да бъде отменено.

Административен съд София – град, I касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество е неоснователна.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства СРС е установил, че на 02.06.2021 г. в 23.37 часа в [населено място] по [улица] до блок 495, с посока на движение от ул. „Д-р А. М.“ към [улица] се движел лек автомобил марка „А. Р. Д.“ с рег. [рег.номер на МПС], собственост на Й. В. С., със скорост 89 км/ч., при максимално разрешена скорост на движение от 50 км/ч. или превишение от 39 км/ч.

Нарушението е заснето с техническо средство АТСС CORDON M2 № MD1192. На основание чл. 189, ал. 4, вр. с чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП. бил издаден Електронен фиш серия К № 4963679/02.06.2021 г., с който на Й. В. С. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 400 лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

На основание събраните в хода на съдебното производство писмени доказателства СРС е приел за установена описаната в АУАН и в НП фактическа обстановка. В изпълнение на изискванията на чл. 314, ал. 1 НПК, вр. чл. 84 ЗАНН, въззивният съд е разгледал жалбата по същество, като е изследвал правилното приложение на процесуалния и материалния закон. При така извършената проверка е счел, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати нарушения на процесуалните правила, вкл. по чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, обуславящи отмяна на НП, като същите изхождат от компетентни длъжностни лица.

Въз основа на цялостен анализ на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, както и на приложимите правни норми, съдът е обосновал изводи, които настоящата касационна инстанция изцяло споделя.

Решението е правилно, като съдът намира за необходимо да посочи, че противно на възраженията на касатора, същото е подробно мотивирано и са обсъдени оплакванията, направени с жалбата.

Нарушението, за което е ангажирана отговорността на касатора, касае превишаване на разрешената скорост за населено място, при ограничение 50 km/h, съгласно посочената като нарушена в НП разпоредба на чл. 21, ал. 1 ЗДвП. От събраните в хода на производството доказателства се установява съставомерността на констатираното нарушение, тъй като автомобилът е заснет при движение със скорост от скорост 89

км/ч след приспаднат толеранс от 3% в полза на водача, в [населено място] по [улица] до блок 495, установено с мобилна система за видеоконтрол техническо средство ATCC CORDON M2, заснемащо и записващо дата, час, скорост и рег. № на МПС.

Касационната инстанция намира, че електронният фиш съдържа всички реквизити, предвидени в чл. 189, ал. 4 ЗДвП. Неоснователно е твърдението, че в ЕФ липсва точно описание на мястото на нарушението. По делото са налице достатъчно и безпротиворечиви данни, че нарушението е извършено в населено място, по [улица] до блок 495. Този извод се потвърждава от Протокол за използване на АТСС. Същото важи и по отношение на посоката на движение на автомобила, която е ясно посочена в самия ЕФ. Електронният фиш отговаря на изискванията за съдържание на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, като в същият изрично и единствено е посочено, че нарушението е на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Посочването на географски координати /GPS данни/ не е сред реквизитите по чл. 189, ал. 4 от ЗДвП. в какъвто смисъл е и ТР № 1/26.02.2014г.

Неоснователни са доводите за допуснати нарушения по отношение на реквизитите на протокола за използване на АТСС. Видно от същия, той има изискуемото съдържание, посочено в Приложение към чл. 10, ал. 1. Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата.

Неоснователни са твърденията за нарушение при монтажа и експлоатацията на АТСС. По делото е налице снимков материал от начина на поставяне на АТСС, който е в съответствие с чл. 10, ал. 3 и чл. 11, ал. 1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. Твърденията за неправилно разположение и превратно ползване на уреда за измерване на скоростта не са подкрепени с никакви доказателства, а тежестта да докаже тези твърдения е на касатора. Т. доказване обаче не е сторено, а с представените снимки на разположението на АТСС се установява спазване на законовите изисквания.

В отговор на касационните оплаквания, които са идентични с поддържаните пред въззивната инстанция следва да се отбележи, че съгласно разпоредбата на чл. 188, ал. 1 от ЗДвП, собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение, като нормата на чл. 186, ал. 4 от ЗДвП. въвежда оборима презумица, че именно собственикът на моторното превозно средство е имал фактическата власт върху движимата вещ. Оборването на посочената презумпция може да бъде сторено по реда на чл. 189, ал. 5 от ЗДвП (при доброволно предоставено на друго лице МПС), в 14-дневен срок от получаването на електронния фиш, чрез подаване на писмената декларация от собственика с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство, реп. в 7 - дневен срок (при обявено за издирване МПС), чрез възражение по реда на чл. 189, ал. 6 от ЗДвП. Видно е, че законът е въвел облекчен режим, позволяващ на уличеното в нарушение лице да обори установеното в административнонаказателното производство като изискването е да направи изрично изявление в предписаната форма, придружено с изискуемите данни и писмени доказателства. Правилно СРС е приел, че за това, че автомобилът е противозаконно отнет от касатора, при това ден преди извършването на нарушението по ЕФ, сочи само самият жалбоподател, в показания дадени пред разследващия орган по досъдебното производство. Твърдението на касатора, че не е управлявал автомобила към момента на извършване на нарушението, остава непотвърдено от останалите

доказателства по делото.

По делото са безспорно установени обективните признаци на нарушението, поради което на основание чл. 21, ал. 1 ЗДвП. законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора. За нарушението е наложено предвиденото в кореспондиращата му санкционна норма на чл. 189, ал. 4, във вр. с чл. 182, ал. 2, т. 4 административно наказание. Правилно СРС е потвърдил ЕФ.

По тези правни съображения, касационната инстанция приема, че процесното решение е правилно и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото и на основание чл. 63д, ал. 1 и 4 ЗАНН основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., определено на основание чл. 37 от Закона за правната помощ /ЗПП/ във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и съобразено с фактическата и правна сложност на спора.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София град, I касационен състав:

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2635/04.06.2024 г., постановено по НАХД № 20241110203854/2024 г. по описа на СРС, НО, 122-ти състав на Софийски районен съд, Наказателно отделение.

ОСЪЖДА Й. В. С. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 /осемдесет/ лева разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.